

[Aksel Larsen.]

siden har udtalt Sympati for Landsforrædernes Forening af 6. Maj, og naar det er rigtigt, fatter jeg ikke, at Statsministeren kan være saa vred paa „Land og Folk“, fordi Bladet har spurgt ham, om dette var rigtigt.

Den højtærede Statsminister siger i sin første Tale, det var den i Esbjerg — jeg vil gerne have Lov til nu og i det følgende at bringe nogle ganske korte Citater —:

„Nu har de altsaa“ — det er de løsladte internerede — „sluttet sig sammen for at hjælpe andres Familier, der ikke har Udkomme eller Boliger“,

under Paastand om, at denne Forening har en rent filantropisk Virksomhed. Dernæst siger Statsministeren, at han har Sympati for den. Ja, jeg maa have Lov til at sige, at der er Folk, der kan dømmes for politisk forkerte Anskuelser, for forkerte Handlinger o. s. v., der er ogsaa Folk, der kan dømmes efter Taabeparagraffen. Jeg fatter i hvert Fald ikke, at den højtærede Statsminister et eneste Øjeblik har kunnet tro paa, at denne Forening kun har filantropiske Hensigter. Det forekommer mig i hvert Fald, at han burde have sat sig lidt ind i det først.

Jeg staaar her med nogle Eksemplarer af denne Forenings Tryksager og af dens Blade. I dens Blad „Revision“ for 24. December har den en Programerklæring i fem Punkter. Det første Punkt lyder:

„At Udrensningen inden for Stat, Kommune og civile Hverv standses.“ Dette forekommer mig ikke at være synderlig filantropisk. Det er vist ikke for at hjælpe sultne Kvinder og Børn, man stiller et saadant politisk Krav op og slaas for det.

I „Revision“ for September — det er snart lidt gammelt — staaar der et Opraab til Landsforeningens Medlemmer og Interessenter, og Slutningen paa Opraabet lyder saaledes:

„Vi henstiller indtrængende til alle sundt tænkende Landsmænd: Støt os med Bidrag og skaf vore Folk Arbejde. Specielt gør vi alle de, som før og under Krigsbesættelsen har kaldt sig National-socialister, opmærksom paa, at der netop nu er en national og social Indsats at gøre. Vis nu, at I ikke af Frygt holder jer tilbage, fordi I ikke tør figurere i et Kartotek, eller fordi I mener, at der i Dag

ikke er nogen Fordel ved det. I behøver for øvrigt ikke at melde jer ind i Foreningen — men kan støtte anonymt.“

Det er underskrevet af Lederen Sv. Koefoed-Jensen.

Det bliver maaske i denne Forbindelse lidt mindre betydningsfuldt, at man i et Flyveblad, som er udsendt i Anledning af, at man ikke kunde faa Lov til under falsk Foregivende at leje et Lokale, kalder Sommeren 1945 for den mest vanærende Periode i dansk Retsliv, eller at man paastaar, at 130 000 Mennesker plus Paarørende, i alt 650 000, har været interneret og afhørt af Politiet og Modstandsbevægelsen. Men det lugter i hvert Fald ikke af Filantropi, naar man driver den Slags Agitation.

Her har vi det saakaldte Blad „Revision“ af 10. December. Det har en Artikel, der ender med et ubehersket Overfald paa „Hejmdal“. Meget kunde tyde paa, at „Hejmdal“ ikke er helt, hvad skal jeg sige, renhaarigt i Retning af at være Venstreblad. I Slutningen af Artiklen siger man truende til „Hejmdal“, at vi kan fortælle det noble Blad, at den Dag vil komme, hvor det kommer til at staa til Regnskab over for dem, som Bladet siden 5. Maj ganske ubegrundet har kaldt Landsforrædere eller trakteret med andre Sjofelheder.

Denne Forening, der udgiver et Blad med saadanne Trusler, anser Statsministeren for rent filantropisk, og han erklærer, at det er derfor, han har Sympati for dem. Ja, jeg maa sige, at det efterhaanden er blevet klart, at den højtærede Statsminister og Regeringen, saa vidt han repræsenterer den, anser det for Synd og Skam, at Landsforræderne trækkes for Retten og dør dømmes. Det har han jo ogsaa sagt i sine Taler, at alle disse Smaaforbrydere skulde man skam helst lade løbe.

Saa vil jeg da gerne tillade mig at spørge den højtærede Statsminister, hvorfor Venstres Landsorganisation paa sit udvidede Repræsentantskabsmøde paa Christiansborg den 7. August 1945 i en politisk Udtalelse fastslog følgende:

„De Folk, som under Besættelsesaaarene ikke forstod, hvad de skyldte Danmark og deres Landsmænd, skal have deres fortjente Straf.“

Samtidig med at Venstres Landsorganisation vedtog dette eller maaske allerede